

CAGLIERO 11

SALESIÁNSKÉ MISIJNÍ
ZPRÁVY ZE SVĚTA

Č. 134 | ÚNOR 2020

Vážení spolubratři, milí přátelé.

Generální kapitula a postní doba, které teď v únoru zahajujeme, nám nabízejí skvělé příležitosti k lepšímu naslouchání, a to i misijním výzvám ad gentes. Don Bosko si nesl v srdci velkou misijní vášeň. Z toho důvodu se všude naši vynikající misionáři a spolubratři účastnili hlásání evangelia, Božího slova a na výchově mládeže. I dnes nás všude volají. Salesiánská misie ve světě čeká na velké množství misionářů, kteří mají touhu činit dobro ve jménu Páně a ve prospěch mládeže. Víme to a Pán nám znovu připomíná, že: *Žeň je hojná, dělníků je málo.* Čekají na nás domorodé menšiny v Latinské Americe; uprchlíci a vysídlenci, zejména v Africe; mladí lidé v zemích s muslimskou většinou i v zemích pravoslavných; mladí vězni sekularismu, jenž zabíjí... Vězte, že nástupce Dona Boska uzavírá své povolání a říká: „Zvu vás, abyste naslouchali. Modlím se za vás. Čekám na vaše dopisy.“ A Já také!

J. Basoreis

1. Úvod nám připomíná **150. výročí první misijní výpravy** (1875–2025) a naléhá na nás, abychom si opět ozřejmili apoštolský zápal dona Boska, připravený obejmout celý svět.

2. Čl. 14 vyjadřuje úzké propojení mezi **formací a misíí**. Jsme formováni vzhledem k misii a pro ni.

Je naléhavě nutné poskytnout misii potřebnou kvalitu a v důsledku toho se lépe starat o kvalitu formace. Je prioritou našeho charismatu žít pro a s nejhudší, opuštěnou a ohroženou mládeží. *Missio ad gentes* je základním kamenem našeho charismatu, podpořené výzvou řady provincií k vytvoření specifické formace. K tomu je nutné být formován „v misii“, abych byl zformován „pro misii“.

3. V článku 19 nalézáme salesiánské sepětí mezi **posláním, formací a rozlišováním**. Papež František naléhá na skutečně misijní obnovu Církve na všech úrovních. Tento potřebný a nezvratný proces ovlivňuje i formaci. Je zřejmé, že formace se uskutečňuje v misii, na místech, kde máme nejen duchovní průvodce, ale také učitele

SVĚDEK SALESIÁNSKÉ MISIJNÍ SVATOSTI

(P. Pierluigi Camerani SDB,
generální postulátor pro svatořečení)

Služebnice Boží, Matilde Salem (1904–1961), Syřanka z Aleppa, poté, co ovdověla, se zcela oddala péči o bližní, a to s velikou láskou. Její rodinou se stali chudí mladí lidé ve městě. Zřídila ve městě instituci pro chudé děti a světila ji salesiánům. Použila veškerý svůj majetek na různá dobročinná díla, až mohla říci: „*Zemřu v domě, který mi již nepatří...*“

BŮH TI DAL PRÁCI, KTEROU NEDAL OSTATNÍM

Sv. John Henry Newman jednou řekl: „*Bůh mě stvořil, abych mu sloužil. Dal mi práci, kterou nedal ostatním. Mám své poslání. Teď je možná nečápu, ale později ano. Jsem článkem v řetězu, spojovacím článkem mezi lidmi...*“ V roce 2017 mě hlavní představený poslal jako misionáře do provincie Velká Británie. Prvním salesiánem, kterého jsem potkal, byl P. Thomas Mylador, jenž měl přátelský a otcovský přístup a veselý úsměv. Vždy mi připomínal, jak být salesiánem. Pokaždé, když jsem se k němu přišel ke zpovědi, mluvil se mnou o misii a dal mi „mantru“. Měl jsem se pomodlit tři Zdravas Maria za misie. Vždy mě ujistil o svých modlitbách a nabídl mi svou podporu. Stali jsme se velmi blízkými přáteli. Často mluvil o misii a tak jsem myslel na to, že bych se mohl stát misionářem. Bůh pro mě již navrhl plán a já mu naprosto věřil. Často jsem se modlil za své misijní povolání. Když jsem byl ve formaci, byl jsem hodně angažován v „misijní animaci“ a povzbuzoval své spolubratry, aby se modlili za misie. Potkal jsem několik misionářů v naší provincii a požádal je o radu. Říkali mi, že je vhodná doba, abych se stal misionářem. Takže jsem si podal žádost a odcestoval jako misionář ještě v praktickém výcviku.

Když jsem přijel do provincie Velké Británie, okamžitě jsem pocítil pozeňání, protože mě představený hodně podporoval, provinciál měl vždy otcovské ucho a vnímal jsem teplo a lásku svých spolubratrů. To vše mi pomohlo se integrovat a dalo mi důvěru v poslání, které mi bylo svěřeno. Každá výzva, před kterou stojí misionář, je příležitostí, kterou dává Bůh, abych se učil a rostl. Pro misionáře je nezbytné mít vroucí lásku k Bohu, pokud se má v misii osvědčit. Nestačí jen rozjímat; musíme se modlit. Jako misionář bych řekl, že nemám žádné problémy; ale zato mám příležitost se učit. Mou největší radostí jako misionáře v této provincii je vidět mladé lidi plné života, positivity, otevřenosti a jejich ducha spolupráce se salesiány. Jak nás nabádá nadcházející kapitula, máme být lidmi, kteří jsou vstřícní a milují a oceňují zápal, jež s sebou mladí lidé přinášejí.

Jaké tajemství mně v této provincii přišlo k duhu? Ty tři „Zdravas Maria“, které se modlím před spánkem; protože vím, že to, co děláme, je poslání od Boha a naší Matky. Oni, a o tom není pochyb, jsou průvodci a pečují o všechny, kteří touží být misionáři. Vždy se na ni spoléhám a prožívám její přítomnost. Je to naše matka a svým dětem, když ji o to požádají, nikdy neodmítne nic dobrého, nevzdává se. Taková je moje rada a moje modlitba za všechny, kteří se chtějí stát misionáři. Pamatujte, že „ti, kdo vstoupí do salesiánského domu, jsou tam přivedeni naší matkou.“

■ **Martin Paul, misionář z Bangalore v Anglii**

28. GENERÁLNÍ KAPITULA – JACÍ BUDOU SALESIÁNI V DNEŠNÍ DOBĚ?

Určitě to budou salesiánští misionáři, misijní společenství a angažovaní laici. Začínáme 28. GK a i tato bude stimulací a dodá impuls našemu salesiánskému poslání v Církvi. Zde zdůrazněné momenty nás vybízejí k oživení salesiánské misijní vnímavosti:

pastoračního života, kteří napomáhají prosévat filtrem autentického salesiánského povolání. Jde o poslání, především mezi posledními a nejmenšími, které určuje konkrétní tón pro celý náš život, a tedy i pro formaci. To si žádá daru „milosti jednoty“ a kultivaci „apoštolského vnitřního života“. Z toho důvodu se musíme dostat do rytmu „pastoračního rozlišování“, jež je schopno přesně identifikovat Boží volání a reagovat na něj apoštolským nadšením.

4. Čl. 27 se zabývá „**synodalitou pro misii**“ jako znamením doby, které je třeba přijmout a prohloubit. Současná eklesiologie ukazuje, že různá povolání v Církvi mají společný křestní kořen a všichni mají přispívat k růstu Božího lidu: „Každý pokřtěný člověk, ať už je jakákoli jeho funkce v církvi a míra jeho vzdělání ve víře, je aktivním subjektem evangelizace a bylo by nevhodné pomyslet na strukturu evangelizace prováděnou výhradně kvalifikovanými vykonavateli, kdy ostatní věřící pouze vnímají jejich činy.“ (Evangelii gaudium, čl. 120).

5. Čl. 30 nabízí mladým lidem v našich komunitách příležitost zažít zkušenost se **salesiánským misijním dobrovolnictvím**.